

Zeearend in aalscholverkolonie bij Wanneperveen, 22 april 2020 (Foto: Ronald Messemaker).
White-tailed Eagle in colony of Cormorants, Wanneperveen, 20 April 2020.

Houtkap, roofvogels en schijnbescherming

Rob G. Bijlsma

Ook dit jaar kwamen er van diverse plekken in het land meldingen binnen dat een wespdiëvennest op het punt stond weggezaagd te worden, onder meer op de Utrechtse Heuvelrug en in Noord-Brabant. Let wel: nesten met jong(en) erop. Uiteraard kun je niet alles voor zijn, maar het blijft opmerkelijk hoeveel moeite er vervolgens gedaan moet worden om die kap te voorkomen. Geredeneerd vanuit de rentmeester is dat niet zo vreemd; die heeft niets met Wespdiëven, wel met het geld dat de omgezaagde boom gaat opleveren (en de bomen rondom dat nest). Maar dat boswachters willen doen voorkomen dat ze wel degelijk goed hebben opgelet, is een gotspe. Een enkele boswachter uitgezonderd is dat nu juist de beroepsgroep die kennis ontbeert maar wel houtkap in het broedseizoen goedpraat onder het mom van voorlopen (voorafgaande aan een velling moet het vak worden uitgekamd op een aantal soorten die op een checklist van een gedragscode staan) en anderszins gebakken lucht. Het verhaal over houtkap en roofvogels in deze Takkeling laat zien dat deze onkunde structureel is en veel wijder verspreid dan de gemelde incidenten suggereren. Wie nog mocht denken dat er in Nederland zorgvuldig met bos wordt omgegaan, moet beter opletten.

Deze gang van zaken is extra treurig als we bedenken dat achteloze houtkap niet het exclusieve pakkie-aan van houtboeren is. Het is schokkend om te zien dat natuurbeherende instanties dezelfde filosofie aanhangen, zij het wel eentje goedgepraat via natuurverbeterende waanideeën. Kennelijk is grootschalige vernieling van bos geen enkel probleem zolang dat gepaard gaat met bordjes waarop staat te lezen dat er topnatuur wordt gemaakt. Of anders wel via huis-aan-huis folders verkocht als natuurherstel of vergroting biodiversiteit of klimaatsbestendig bos in wording of duurzame energie. Waar is het mis gegaan met natuurclubs, dat nu opeens vernieling van natuur verkocht kan worden als iets heel goeds?

Want laten we duidelijk zijn: de in deze Takkeling beschreven treurnis rond bosbewonende roofvogels die de pech hadden in een natuurgebied te wonen treft niet alleen roofvogels. Toevallig is van die soortgroep veel bekend, wat een tamelijk gedetailleerd overzicht mogelijk maakt van wat rigoureuze ingrepen in het terrein betekenen. Voor de honderden andere soortgroepen kun je ongetwijfeld eenzelfde verhaal vertellen, maar die blijven veelal uit zicht omdat er geen hond naar omkijkt (maar zie *Paddenstoelengeluk*, van Rob Chrispijn). Waarmee niet gezegd is dat de treurnis daar minder omvattend is.

Hoe dan ook, hoopgevend is dan weer de betrokkenheid van lokale roofvogelaars (en anderen die natuur aan het hart gaat). Chapeau.